

מסורת הש"ס

(א) תענית כל: כ"ב כח;
(ב) [גמין סו.] ג [למן
מא.] ד) י"ל כתי כ"ד
וכפני פלס שחמר ויפד
כפניו וכו' מהר"ם
(כ) כמלתא דכוס פדסה
(ה) ו) ס"א רביעית, ו) ופין
מהר"ם מ"ש בשם גליון עוד
תירוק אחר, (ח) [י"ל א"י
רש"ש, (ט) ע"י מהר"ם,

גליון הש"ס

במ' א"מא למעו"ב וב
סיס"ב. ע"ן
רש"י חלק י"ד סימן רלו
ותשובת הר"מ אלנקר
סימן ע"ו: תוס' ר"ה (ברק)
בב ק"ב ולא יספורו ב'
ועד"ן שלו הוא. ע"ן
נחמ"ס דף ע"א ע"א תוס'
ר"ה א"ר: בא"ד שלו
הוא עד לאחר פקילות. ע"ן
י"ש"ס דמיטלמן (פרק ג)
סימן רמ"ב נספח:

מוסף רש"י

ש'ל ג' ימים: **אי אחר**. לא צ"עין
 ג' ימים אלה ליעודי מורא ולמעוטי
 קירב נגיחותיו לא מיעיד דריחא
 בנתיבות: **השטא** הוא **המפסד** דכ'.
 כל שלשת הכחות נאמ' כיום אחד
 והמורה אחרת שלשה ימים: **ופוטר**
כנעליו. ואין עדות אלא צ"ד:
הרי כאן ג' עדות. שד"ס אלא בטלה
 אחת מהם לא בטלה השנים ומשלם
 עליהם חצי נזק ואם לא בטלה הרי
 הוא מועד: **ופן עדות אחת** להפטר
 הולך עדות אחת לא לך שם שם
 נמצאת שם ראשונה וזממת הוא פטור
 מכלום על הנגיחה **שלישית** אלא
 חצי נזק: **ופן**. הוומני: **פטורין**
 מחשלתו נגיחה שלישי ואם שן
 היו גורמים לו לשלם עליה נ"ש
 פטורין שאין העדים משלמין ממון
 עד שיומנו כולו: **כולן חייבין**. לשלם
 ה"ח על העדלת נגיחה שלישי
 כן כולן יחד תמות משלמים שני
 עדים האחרונים שהעיד עליה: **אי**
 אלא **נגיחה ייעודי מורא**. צ"עין ג' ימים
 אצל גרמא כיום אחד מחד מני
 לאוקומא כשדא כולן כיום אחד
 שהביאן נזק שלישי להעיד על ג'
 נגיחות של ג' ימים ומשום הרי שייך
 קמאי צד העדאה שרגלים לדבר
 לנשייה בעד אהו דלא מנא לה למימר
 אן לחיובי פלגא נזקא לחינן
 מקמייתא ולא לנשייה מועד דוהאי הי
 ידעי שזרי שזרי נגיחה שלישי
 בדלא ומה לו לנגיחות הראשונה אלא

השומאת הלב בראיית

וכתוב וזאת למעוסי הובה
שאין טומאתו בראיות
ולא יחכן למעט מחמת
הזהר שיתאם בימים ולומר
וזאת טומאתו בראיות ולא
בימים דקייא מן דבי
ממעט קרא מן הענין
דמברה כותה ממעט וזהו
פירושו מרבה טומאתו הוב
בראיות ביום אחד ממעט
טומאתו הובה מראיות
ביום אחד ולא יתכן
לפרש דמעט הימים
דהוא מרבה ראיותיו של
זה וזהו שכתוב וזאת למעוסי

(ח) נראה שגיל שקובעין אותו לזיבה.

ביצד הרגל פרק שני בבא קמא

(שמות כא) תמול שלשום: ריחקה ימים בדרכתיב [ויקרא טו] כי יזוב זוב יע"ה) ימים שנים רבים שלשה: מטומאת שבעה אלא שומרת

6 ריחק נגחותיו חייב קירב נגחותיו לא כל שכן אמרו ליה זבה תוכיח שריחקה ראיותיה טמאה קירבה ראיותיה טהורה אמר להן הרי הוא אומר יוזאת תהיה טמאתו בזובו *תלה הכתוב את הוב בראיות ואת *הזבה בימים ממאי דהאי וזאת למעוטי זבה מראיות *אימא למעוטי זב מימים אמר קרא יוהוב את זובו לזכר ולנקבה מקיש זכר לנקבה מה נקבה בימים אף זכר בימים ולקיש נקבה לזכר מה זכר בראיות אף נקבה בראיות לא מיעט רחמנא וזאת ומה ראית מסתברא קאי בראיות ממעט ראיות קאי בראיות ממעט ימים תנו רבנן איזהו מועד כל שהעידו בו שלשה ימים וחם שיהו התינוקות ממשמשין בו ואינו נוגח דברי ר' יוסי ר' שמעון אומר מועד כל שהעידו בו שלש פעמים ולא אמרו שלשה ימים אלא לחזרה כלבר אמר רב נחמן אמר רב אדא בר אבהו הלכה כר' יהודה במועד שהרי ר' יוסי מודה לו והלכה כרבי מאיר בתם שהרי ר' יוסי מודה לו אמר ליה רבא לרב נחמן ולמא מר הלכה כרבי מאיר במועד שהרי רבי שמעון מודה לו והלכה כרבי יהודה בתם שהרי רבי שמעון מודה לו אמר ליה אנא כרבי יוסי סבירא לי דרבי יוסי נימוקו עמו *אבעיא להו שלשה ימים דקתני *לייעודי תורא או לייעודי גברא למאי נפקא מינה דאתו תלתא ביתי סהדי בחד יומא אי אמרת לייעודי תורא מייעד ואי אמרת לייעודי גברא לא מייעד מימר אמר השתא הוא דקמסהדו כי מאי תא שמע יאין השור נעשה מועד עד שיעידו בו *בפני בעלים ובפני בית דין העידו בו בפני בית דין ושלא בפני בעלים בפני בעלים ושלא בפני בית דין אינו נעשה מועד עד שיעידו בו בפני בית דין ובפני בעלים *העידוהו שנים בראשונה ושנים בשניה ושנים בשלישית הרי כאן שלש עדיות והן עדות אחת להזמה נמצאת כת ראשונה וזוממת הרי כאן שתי עדיות והוא פטור והן פטורים נמצאת כת שניה וזוממת הרי כאן עדות אחת והוא פטור והן פטורים נמצאת כת שלישית וזוממת כולן חייבין ועל זה נאמר *ועשיתם לו כאשר זמם וגו' אי אמרת לייעודי תורא שפיר

כדי לייעדו ונבדד הדדי אמו:
אלא

איוות דאס כן לשמוק מחאלי
אדרכה קאלי צוז ממעט זי
ענד וואס אסר ללוים ואין אחרת
ליה מאשר ללוים: **אנא** כר
עברא. לא שיהא עומד לעבור
רו וישמרנו: **תלתא** בתי
רו וישמרנו: **למ"ד** (לעיל דף טו.)
קנס בחד דוכותא הוי קנס
לא פחות ולא יותר מכל מקום

דעות אס לא צפני ציט דין: דער

ר' יוסי מודה לו.
ר' יוסי מודה לו.
ואסקינן לה דר' יוסי
מודה לו.
ואסקינן לה דר' יוסי
מודה לו.

כד.

והור"ר עזריאל פ"י דלויבא בינייהו דלחא"י דריש' לא ישמרנו לגביה
ד' לא משלם נוק שלם עד יום ד' דלא ישמרנו הו יום ד' דומיא
דחמול שלום אכל לרבא דלא כחבי גביה ד' אפילו נגח ד' בג'
חבי (והשק למאי דפ') דלא משלם ברביעי' ג"ס אפי' למ"ד לייסודי

ג' דלמירין לקמן בפרק שור שנגח
ארכבס וחמשה (דף מה. ושם) וכי
מאחר דמחם קעליין ליה מועד היכי
מסכתא לה ומשני כגון שהחמו וזממו
וזמנין ופריך כיחאף לא ליעידו תורא
שפיר אלף לא ליעידו גברא בעינן מאי
אמר ליה לא הוה ידענא דתורא
נגמון ולפי מה שפיר' אפילו לא
לייעידו תורא נמי לא אחי שפיר
ויו"ל דלכתמילה בנפחמו השלש
כימות לקחו הבעלים את השור
וכשבאו וזממו וזמנין והיעידו בנעלו
בזית דין לא הספיקו לגמור את דיו
עד שנגח עיגה' ד' צדע שהיה בזית
נעלו ומכ"ז גומרין דיו של שור
אלא בפניו והו"מ למספר הניחא
למ"ד גומרין אלף בלא הכי פריך

שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים וְלֹא
לְחֹרֶה בְּלִבְךָ אִמְרֵי
כִּי אֶהְיֶה הַלֵּכָה כִּי
יִוָּסֵם מוֹדֵה לֹא וְהַלֵּכָה
יִוָּסֵם מוֹדֵה לֹא אִמְרֵי
כִּי מִוֹדֵה לֵב הַלֵּכָה כִּרְבִּי
כִּי שְׁמֵעוֹן מוֹדֵה לֹא
כִּי שְׁהִרִי רִבִּי שְׁמֵעוֹן
כִּרְבִּי יוֹסֵם סְבִירָא לִי
אֲבַעֲיָא לְהוּ שְׁלֹשָׁה
יָרָא אוֹ לִיעִידִי גִבְרָא
וְתַלְתָּא כִּינִי סְהִדִי
לִיעִידִי תוֹרָא מִיעֵד
יָא לֹא מִיעֵד מִימַר
הָדָר בִּי מֵאִי תֵא שְׁמַע
עַד שִׁיעִירוּ בִּי כִּי בִפְנֵי
הָעִידִי בִּי בִפְנֵי בִית
בִּפְנֵי בַעֲלִים וְשֹׁלָא
מוֹעֵד עַד שִׁיעִירוּ בִּי
לְהָעִידִירוּ שְׁנִים
וְשָׁנִים בְּשִׁלְשִׁית
כִּי עֹדוֹת אֶתְּ לְהוֹמָה
מִמֵּת הָרִי בִּאֵן שְׁתִּי
וְהַמִּימָה וְהַמִּימָה

הרי הוא אושר וזאת, ואם תאמר
כל שכן השא להדיח למיגר
מוזיק למעט קדושה יחל
הדין דהם גלי קרל דלג שיעה
הם סכנה של קירוב וריחוק שאין
שם העטם מלי משום למחוקת
דכשלה יקום היא וזה אפי"א יבא
עור: **ורדמא** פשוטו ב' מינים.
אליהו ויחמר ודלי נח מלכה

אז נמי המקשה סמך אחיקיטא וכדפריך בעמון מה רחמי:
 אי בזה ממעט וזה כדרדשיין כפ"ק דשמיטת חולין (דף ה. ד.) וס'
 י"ט ויש לומר דהתם נמי הוה דרשיין חתא ללוים ולא לכהנים שאין שנים
 יוב"ט ש"ס. והא דלא קאמר הלכה כרבי יוסי משום דניחא ליה
 מיראות דלמ"ס כן לא היה מחייב צד גמיות של משימית י"ט אלף
 לאו דוקא דהוא הדיון כח אחת: **השני** הוא דקמסחדי
 ה. נזקא קנסא דמצי נגח שלש גמיות ילא מחוקת שימור ונראה
 דרובי כדאשמחן גבי שלשים של עבד דאפי' העבד הזה שלשים
 י קנס ואי מודה ביה מיפטור:
 כאן ש"ש עריות. לענין שלם אחין ואחד מן השוק מלמדי עמון:
 לימרו

[illegible]

עין משפט
גר מצותה

פ א מ"י פ"ב מו"ל
 מחסרי כפרה הלכה
 ז ח
ק ב מ"י פ"ו תהלות
 אפורי בראה הלכה ז
 קט עשר רמז
קא ג מ"י פ"ו תהלות
 מקי מתוך הל' א
קב ד מ"י שס הלכה ב
 ופיה מו"ל טהאדון
 הלכה יב
קג ה מ"י פכ"א מו"ל
 עדות הלכה ח

תורה אור השלם

1. ואת תהיה סמאָן
בוזי ר' בשר' את זובו
או החתים בשר' מזובו
סמאָן דא:
2. ויקרא טו ג
והיה נהיה תהיב
את זובו לזכר ולנקה
ולאיש אשר ישכב עם
סמאָן: ויקרא טו לג
ועשיתם לו כאשר
זמם לעשות לאחיו
ובצרת הרע מפרך:
דברים יט יט

רבינו חננאל (המשך)

נוקטת שם אלס אבא
 אהרן לייבוו ברוך בערן
 ליהוה ו' הערות נקט
 ליהוה ו' כר ליהוה
 לשלום את שורו כלל עת
 השור ליהוה עת עת
 להונד לו שיעור נקט
 בענין אשמרו ומצא
 שיהיה הללו צאלי ת
 אהרן ו' כבולין שור אחד
 ו' בערין שור ו' הם.
 ח'ס' א' שור נקט
 בער ע' שיעורו ב' כפי
 ב'בעל ובכ' ב'ר ה'עיר
 ב' כפי בעלי ש' א
 בכ' ב'ר כפי ב'ר א' ע
 בכ' בעלי א' שור
 ע' שיעורו בכ' ב'ר
 ובכ' בעלי העירוב ב'
 באשתו ב' כפי ב' כפי
 בעליה ה'ר ב' ע
 נקט ע'ד אהרן ליהוה
 ומצאת כ' את חזקת
 ה'ר כאן ש' עיריה א'
 כ'ס' ע'ן מ'ורו ב'ר ש'
 כ'ר דאח' ח'ר ש'ר
 אשדור בכ' ב'ר ובכ'
 בעליה דורא נ'ר ח'ר
 אהרן דאבין כ'ר כ'כא
 בעליה ו'אח' אהרן
 אשדור כ'כא א'כ'ר
 א'ח' א'ח' א'ח' א'ח'
 ש'עטן בכ'מ א'ח' א'
 ו'אח' א'ח' א'ח' א'ח'
 ו'בחלחל בעלי נ'ר ח'ר
 א'ח' בכ'מ א'ח' ע'ש
 בעל ומעביל כ'ר
 מ' ש'עטן כ'ר א'ח' כ'ר
 כ'ן ע'ליה ומצאת כ'
 א'ח' א'ח' א'ח' א'ח'
 א'ח' א'ח' א'ח' א'ח'

שכאם במקום פלתי רחוק
בית המקום שיעדיי כי הוא
והעדות באורו מקום יותר
מההלך יום בעל השור
פסור ווא מלשלם נק
ועדיין אין השור מעד
תמצא של נגה אלא שחי
ניצחתי ועדיין תם הוא
העצמי פסור מלשלם
הצד המערבי כי לאחר
שתקיים עדות ג' יחיה
מתחילת המערכות וכו'
שקצתן הומו ומקצתן
לא הומו כשם שפסורין
מי שלא הומו כן פסורין
הוא פסורין נד וכו' וכו'

עדות אחת להזמה כלומר
הזמה פטורה מלשלם צד
דין השלישית אבל אם
זלזלת מה שחייבתו לשלם
שבגניחה רביעית ועל זה
גנן שהורה בגניחה רביעית
מועד נחתיב על עדותם